

hlevu mariborske gostilne Vlahovič pri glavnem kolodvoru. Udarjenega so prepeljali v bolnico.

Ubit od električnega toka. Zadnje nedeljo je popravljaj na Zgornji šiški v Ljubljani električno omrežje Franc Vizjak, rojen leta 1897 na Verdu pri Vrhniku in uslužben pri Maloželezniški družbi v Ljubljani. Prišel je v stik z vodom visoke napetosti, ki ga je tako udaril, da je umrl med prevozom v bolnico.

Svoji k svojim ne sme biti samo prazna beseda! Zato kupujte v Tiskarni sv. Cirila.

RAZNE POZARNE NESREČE.

Neprestani požari na Dravskem polju.

V Račah je uničil ogenj gospodarsko poslopje Ani Šternovi, ki ima krog 10.000 Din škode. — Dne 26. avgusta zgodaj zjutraj se je pojavil rdeči petelin v Zgor. Hajdini na gospodarski stavbi posestnika Martina Zupanič. Plamen je hitro preskočil na hišo in na sosedna poslopja posestnika Alojzija Lajh. Prvemu posestniku so še zgorele 3 krave, 3 svinje in 20 kokoši. Škoda pri obeh pogorelcih bo sigurno preseglja 100.000 Din.

Požari po drugod.

V Frolah pri Ščavnici v Slov. goricah je vpepelil nočni ogenj 30.000 Din vredno domačijo posestniku Antonu Kosu. — Pri Sv. Trojici pri Moravčah na Kranjskem je podtaknjen ogenj uničil hlev pri župnišču. Upokojeni duhovnik Jožef Markič trpi občutno škodo, ker sta mu zgorela krava in tele, krma, slamoreznica ter razno orodje. Gasiti ni bilo mogoče, ker so leseno poslopje plameni takoj zajeli in tudi vode ni bilo pri rokah. — V Šmiklavžu pri Slovenjgradcu je pogorelo gospodarsko poslopje posestniku Karl Sojiču, kateremu je zgorela pred leti hiša in si je napravil zasilno stanovanje v gospodarskem poslopju nad hlevom. Zgorelo je vse in si je rešila sedemčlanska družina samo nočno obleko. Škoda 49.000 Din.

Pri reševanju se je hudo opeknel gospodar Sojič.

Dva velika požara.

V Starem trgu pri Slovenjgradcu je zgorelo posestniku Ivanu Arehu gospodarsko poslopje z vso opremo in s pridelki. Škode je 60.000 Din. — V Josip dolu pri Ribnici na Pohorju je nočni požar uničil veliko šupo inženjerja Lenarčiča, ki ima v Josip dolu znani granitni kamnolom. Uničene so tudi tri lokomotive tamošnje industrijske železnice, razni stroji, aparati ter orodje v skupni vrednosti 300.000 Din. Ogenj je nastal radi cunj za brisanje, ki so se vnele na eni lokomotivi. V največji nevarnosti je bila tudi v bližini stoječa žaga, katero so še pa rešili.

Kolikokrat je gorelo in kako so gasili v naši banovini v prvih štirih mesecih letošnjega leta?

Statistika požarov v Sloveniji od 1. jan. do 30. aprila 1936 pravi, da smo imeli v dravski banovini: januarja 44, februarja 63, marca 107 in aprila 95, skupaj 309 požarov raznega obsega. Pri 234 požarih na zavarovanih poslopih cenijo povprečno škodo na 6.365.360 Din, pri 75 nezavarovanih poslopih pa na 376.300 Din, torej skupno v prvih 4 mesecih na 6.741.660 Din. Gasilske čete so sodelovale pri 292 požarih. 6032 gasilcev je vztrajalo pri reševanju celih 98 ur. Pri gašenju je bilo poškodovanih 30 gasilcev in 10 vaščanov. V gorečih poslopih je bilo 8 poškodovancev in dva sta zgorela. Zgorelo je 31 glav živine, 246 glav drobnice in perutnine. Največ požarnih nesreč je povzročila nepazljivost, 48 je bilo požigov, 6 iz koristljubja, mnogo iz nepojasnjenega vzroka. Gasilci so preprečili s svojimi nastopi za dobrih 53.198.700 Din škode.

Razne novice.

Mariborsko socialistično glasilo »Volksstimme« prenehalo. V Mariboru je izhajal socijaldemokratski list »Volksstimme« po dvakrat na teden. Zadnja številka je izšla v soboto 29. avgusta t. l. z nazna-

Mala tableta z velikim učinkom nosi vedno BAYER-jev križ!

ASPIRIN
proti vsem bolečinam in boleznim, ki izhajajo iz prehlada.

Oglas je reg. pod S. Br. 23762 od 19. XL 1934.

nilom na uvodnem mestu, da list preneha, ker se je skrčil krog nemško govorečega delavstva, kateremu je bil namenjen. Število nemško govorečih delavcev se ni zmanjšalo, pač pa so čisto skopnele razne denarne podpore, katere so znali vodilni gg. sodrugi nakloniti pod JNS svojim podjetjem. Za »Volksstimme« ne bo razven uredništva in uprave nikdo žaloval. Rajni listič je razpihaval nemškutarijo med delavstvom in je ob vsaki priliki blatil vero, duhovščino ter hujskal k stankam in zagovarjal vsako tudi največje boljševisko nasilje. Socijalnim demokratom je odklenkalo že po drugod in jim bo seve tudi pri nas.

Slovenska zastava. O usodi slovenske zastave v Dubravi pri Zavrču smo že večkrat pisali. O priliki mačkoveškega shoda, namenjenega v prvi vrsti Slovincem, da bi se jih pridobilo za mačkovstvo, sta morala, kakor je znano, dva Slovenca, ki sta na svojih hišah razobesila slovensko zastavo, isto na hrvatsko zahtevno umakniti. Nista tega hotela takoj storiti, vdati pa sta se morala »bratškimi« grožnjam. To je dejstvo in je dokaz narodno-hrvatske nestrpnosti mačkovstva proti slovenstvu. In kot takega smo to dejstvo ugotovili. »Sloven-

Kaj počenja komunistična druhal z duhovščino na španskem?

Profesor Cook, ravnatelj njujorskega muzeja, je bil v španskem mestu Barcelona in poroča kot očividec, kaj vse uganja španska komunist. druhal z duhovniki. »Duhovnikov, piše omenjeni profesor, ne obglavljajo na ducate, ampak na kupe.« Videl sem, kako so komunisti nekega duhovnika v neki madriški cerkvi prav pri oltarju napadli in ga na tla pobili. Nelizmerno so ga mučili, vsega strašno pohabili in mu odsekali glavo. Neki smrkavec jo je nasadil na drog in jo nabodel na ograjo ob cesti. V Taragoni so ustrelili 30 duhovnikov in so jih sežgali. Mnogo duhovnikov so pomorili v

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

14

Pavla je pobledela in vztrepetala. Nato je rekla na videz ravnodušno:

»Take sile mu še ne bo z ženitvijo.«

»Sila je že, sila, ker je taki kmetiji treba gospodinje. Pač bi mu želela, da dobi kako boljšo kakor pa Lenčko. Meni so vsi Osojški zoprni. Tako nekaj zahrbtnega imajo v očeh.«

Pavla se je raztresla, govorila je le še malo in je na vprašanje večkrat narobe odgovorila. Da bi jo razvedrila, ji je dejala Urška čez nekaj časa prav poredno:

»Pavla, poglej naju pa za vzgled si naju vzemi! Ti ne smeš sama ostati! To pa ti rečem: povabiti me moraš in Cenca tudi!«

»Za ženitev je treba dveh,« se je Pavla branila.

»O, moških ne manjka na svetu. Ali ti naj poiščem katerega?«

»Ni mi ga treba.«

»Ker ga že imaš, kajne? Nikar ne taji; saj ti na obrazu vidim, da mi skrivaš!«

Pavla je zopet zardela in odločno odkimala.

Medtem je Cenca predevkaval žepe in na vse pretege nekaj iskal.

»Šment,« se je razjezil, »pipo sem nekje izgubil.«

»Tička« se je zasmejala:

»Glej, da še glave ne izgubiš, hahaha! Gotovo si jo kje pozabil.«

»V Cirilovi tiskarni sem jo še imel.«

»Pa tja pojdi in poprašaj! Midve te počakava tu.«

Ko je Cenca odhitel, je Urška pomaknila svoj stol tesno k Pavlinemu in jo je s tihim šepetom silila:

»Pavla, zdaj, ko sva sami, mi moraš povedati, kakega ženina imaš. Imaš ga, to vem — čisto gotovo.«

»Če ga pa nimam?« se je Pavla umikovala.

»Pojdi, pojdi! Ne bodi taka! Saj se že s tem skrivanjem izdajaš. Mene ne premotiš... Ti si mi prava! Zakaj pa si prstan snela in ga skrila? Ali misliš, da ga nisem opazila?«

Pavla je bila kakor pokropana, ves obraz ji je zagorel in nič ji ni prišlo na misel, da bi se izgovorila.

Ko je Urška videla, kako jo je zadela in zmedla, je še bolj silila:

»Glej, zdaj mi ne moreš skriti! Tak prstan, ki je vreden dve ali tri sto dinarjev, ti je mogel dati le kak imeniten ženin. Jaz ti ga privoščim in s teboj se veselim... Lepa si in pridna in pametna, da ne vem take; zaslužiš res dobrega moža in srečen bo, kateri te dobi. Zdaj mi povej, kdo je! Meni, svoji najboljši prijateljici, že lahko zaupaš.«

Pavla, ki so jo Urškine laskave besede zmešale, je začela omahovati.

Študentje! Tudi vašim domačim bo prav, ako boste povedali, da kupujete tam, kjer je za vas najugodnejše, to je v knjigarnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in v Ptuju!

ski zemlji« naše ugotovitve niso po godu. Nasproti njim postavlja slabotno izjavo, »da to ni bilo pravilno, ako se je res tako zgodilo«, in teoretičen poudarek: »Odklanjamo vsako varuštvo, ker hočemo biti enaki med enakimi.« Kako pa ste dejansko enaki med enakimi, je dokazal sramotni umik slovenske zastave pred hrvaško v Dubravi. Kako bi sploh bilo mogoče voditi slovensko politiko po načelu »enakih med enakimi«, ako predstavlja ta politika samo slovenski rep hrvaško-narodnega mačkovstva?!

Zadružna šola v Ljubljani. Kot druga leta, bo tudi letošnjo zimo v Ljubljani zadružna šola na Državni dvorazredni trgovski šoli. Namen šole je, da nudi temeljno zadružno izobrazbo kmečkim sinovom, ki imajo namen ostati na domu, da morejo potem kot gospodarji uspešno sodelovati v načelstvu ali nadzorstvu domačih zadrug. Sprejmejo se prvenstveno kmečki sinovi, ki so stari vsaj 18 let. Prosilci morajo poslati prošnje najkasneje do 25. septembra Zadružni zvezi v Ljubljani. Prošnje mora priporočiti kaka zadruga, članica Zadružne zveze. Vpisovanje bo 12. oktobra, pouk se prične 13. oktobra. Prošnji je priložiti zadnje šolsko izpričevalo in rojstni list, pri vpisovanju pa je plačati 200 Din za skripta, 20 Din pa kot vpisnino. Nekaj učencev bo moglo dobiti brezplačno stanovanje. Za pojasnila se je obracati na Zadružno zvezo v Ljubljani, stopiti pa je treba obenem v stik z domačo zadrugo.

Hitro naplavljen truplo. Dne 22. avgusta je padla z meljskega broda v Mariboru v Dravo in je utonila 36letna tekstilna delavka Olga Švarčeva s Pobrežja. Drava je sedaj po enem tedu naplavlila truplo smrtno ponesrečene pri Sv. Marku niže Ptuja.

Banovinska zimska kmetijska šola v Sv. Jurju ob južni žel. prične svoj I. tečaj dne 3. no-

vembra 1936 ter sprejme vanj do 24 učencev. Ta tečaj je petmesečen in traja do 31. marca 1937. Isti učenci bodo prihodnje leto sprejeti v II. tečaj, ki bo ravnotako v petih zimskih mesecih. Lastnoročno pisane prošnje, kolkovane s 5 Din, je poslati ravnateljstvu banovinske kmetijske šole v Sv. Jurju ob južni žel. najpozneje do 1. oktobra 1936.

ZDRAVO VINO IN MOŠT

z uporabo
KALIUM-META-BISULFITA
ZNAMKE „VINOBRAN“
Navodila in vzorca pošilja brezplačno
tovarni „ZORKA“ D. D. SUBOTICA

Specijalist za ženske bolezni in porodništvo med. univ. dr. Franc Toplak zopet redno ordinira Maribor, Glavni trg 18, od 9 do 11 in od 15 do 16. Telefon 27-32. 1052

Dr. Z. Matiašič ordinira zopet redno ob delavnikih od 10. do 12. in od 4. do 6. ure Glavni trg 4, II. nadstropje, Maribor. 921

V solčno Dalmacijo! Prijeten izlet z avtom iz Ljubljane od 21. do 26. septembra združen z romanjem v Sinj; z ladjo na otok Hvar. Ogled vseh znamenitih krajev. Podrobna pojasnila pošlje zastoj uprava »Po božjem svetlu«, Ljubljana, Wolfova 1. 1000

Obžalovanja vršni slučaji.

Avtomobil egiptovskega trgovca okradel. Pozno zvečer je v Mariboru v bolj slabo razsvetljeni Volkmerjevi ulici naletel stražnik na moškega, ki je hotel pobasati v nahrbtnik razno perilo. Policist je odkril v neznanca »čudodelnega zdravnika« 63 let starega Franca Berdel. Na stražnici je priznal prijeto, da je izmaknil perilo iz pokritega avtomobila na Grajskem trgu. Gre za avto Edmunda Löwy, trgovca iz egiptovske prestolice Kaire. Tat je vlomil v zaprti avto in izmaknil iz njega črn površnik, razno perilo in par čevljev. Berdel je že samo v Mariboru presedel 10 kazni in je bil tudi sedaj predan v zapore okrožnega sodišča.

Stariši, ki dajete denar za šolske potrebščine, opozorite svoje otroke, da kupujejo v Tiskarni sv. Cirila!

Krajevne šolske odbore prosimo, da svoja naročila za šolske potrebščine pošljejo na naslov: Tiskarna sv. Cirila v Mariboru ali v Ptuj.

Obešenega so našli v Mariboru v Vrazovi ulici 41 letnega Rudolfa Slaček, skladiščnika. Vzrok prostovoljne smrti bo najbrž bolezen.

116 vžigalnikov zaplenjenih. Pri carinskem pregledu dunajskega brzovlaka v Mariboru so našli v nekem oddelku cariniki v zavoju 116 lepo izdelanih vžigalnikov. Lastnika zavoja niso mogli izslediti in so vtihotapljeno najdbo zaplenili.

Oskubla ga je za 8500 Din. Živinski trgovec s Ptujске gore je izkupil na zadnjem mariborskem sejmu za štiri krave 8500 Din. V neki krčmi na Tržaški cesti mu je izmaknila prefrigana ženska listnico s tisočaki in zginila. Policija je pretkana žensče izsledila, vendar taji, da bi bila ukradla vinjenemu živinskemu prekupcu denar.

Žeparica prijeta. Na mariborskem Glavnem trgu je bila aretirana 56 letna Ljudmila Stark iz Apač, ko je hotela prodati ukradenč budilko. Našli so pri njej več ur, oblek, perila, čevljev in drugih predmetov, ki so bili pokradeni. Stark je bila že 23 krat predkaznovana radi žeparstva in so jo tudi tokrat oddali sodišču.

Trije vlomilci. V št. Ilju v Slov. goricah so vlomili neznanec v noči v trgovino Ivana šef. Nasilnim potom so odprli vrata in so odnesli iz trgovine manufakturnega blaga in špecerije za 20.000 Din. Orožniki so odkrili del ukradenega plena na meji. Radi te najdbe obstoja upravičen sum, da so vlomilci v noči zbežali na avstrijsko stran. — Isto noč kot v št. Ilju je odnesel neznanec iz sosednega Štrihovca iz omare gospodarske pisarne 600 Din. — Tretji poskusni vlom v isti noči beležijo v pisarno žage veleposestnika K. Mravljak v Vuhredu. Vlomilec tatinski posel ni uspel in radi tega so vrgli iz jeze voz v bližnji potok.

Pojasnilo k poročilu o vladu v trgovino v št. Ilju. Zgorajne poročilo o vlo-

»Pusti me! Bi pa le s kom počenčala in me izdala.« se je še otemala.

»Živi duši ne bom črhnila še besede ne. Bog me ne kaznuj, če te izdam!«

»Cencu boš pa le povedala.«

»Temu še najmanj. Moške je treba poznati, ti ne znajo molčati. Pred moškimi je treba vse skriti.«

Zdaj se je nagnila Pavla k Urški in ji je nekaj pošepetala na uho.

»Kaj — kaj — kaj — ali je mogoče?« je vzkliknila Urška vsa iz sebe. »Tega sem pa vesela! Seveda, katero naj bi pa drugo vzel kakor tebe? Življenje si mu rešila — in lepše, kakor si ti, ne bo dobil. Saj bi si bila že sama lahko mislila... Kako dolgo bosta še čakala? Kdaj bosta vabila v svate?«

Pavla je Urški zopet nekaj zašepetala na uho.

»Že tako kmalu? Bog ti daj srečo! To bo lepa ženitnina!... Hihi, kako bodo ljudje zijali!«

»Urška, nikomur ne smeš kaj ziniti; obečala si mi,« jo je opominjala Pavla, ki se je že kesala, da se je dala premotiti. »Po poroki ti bom kupila lepo svileno ruto, če boš tiho.«

»Tiho bom, tiho, čisto gotovo; zato mi ni treba kaj kupovati. Svileno ruto mi daš le za spomin.«

Zdaj ji je morala Pavla prstan pokazati. Urška ga ni le od vseh strani ogledovala in občudovala, ampak ga je tudi natikala na svoje prste, pri tem pa nenehoma blagrovala Pavlo in njeno srečo.

Ko se je vrnil Cenc, ki je pipo res na upravi »Slovenskega gospodarja« pozabil, sta govorili samo o obleki in kar je še takih vsakdanjih ženskih zadev. Nekoliko so še posedeli, potem sta Cenc in Urška spremila Pavlo do šolskih sester ter se pristrčno poslovila.

Urško je skrivnost tako prevzela, da je bila ves dan nemirna. Včasih je že mislila, da ji bo kar sama ušla na jezik. Do doma jo je še držala; ko pa se je zvečer spravljala spat, je že omagovala.

»Čuj, Cenc!« je začela, »ali smeta mož in žena imeti skrivnosti eden pred drugim? Kajne, da ne? To bi bil greh, ker sta si pred oltarjem obljubila, da jih ne bosta imela.«

»Ali si kaj napravila, he?« jo je mož prežeče pogledal.

»Za božjo voljo, ne, jaz ne! Ne morem pa z mirno vestjo spati, če vem, da pred tabo, ki si moj zakonski mož, kaj skrivam.«

»Potem ne skrivaj! Povej, kaj je!«

»Ali priseči mi moras, da ne poveš živi duši ne besedice o tem. — Moški ste čenče. — Ti pa moraš molčati ko — ko — ko grob.«

»Ni mi navada, da bi klepetal in čenčil. Niti nisem radoveden. Če mi ne zaupaš, kar zase ohrani vso skrivnost!«

Urška pa je zase ohraniti nikakor ni mogla. Vse, kar ji je Pavla zaupala, mu je na tenko in drobno

Aragonu. Župnika iz Abrega, dona Saltilasa so s strelji ranili in je umrl na poti v bolnišnico. Župnika Castela je rdeča ljudska fronta na poti iz župnišča v cerkev ustrelila in ko je še živel, so ga dali na kup drv, jih polili z bencinom in zažgali! Dona Paolina Rejona, starega in napol splega župnika iz Torresa, so z bajonetom popolnoma prebodli. V Guereji de Gallejo so anarhistične tolpe umorile župnika Feberja. V Ebru je župnika Anzelma neki komunist v spovednici ustrelil.

V največjih škripah v sedanji španski državljanski vojni so židje, ki so se zatekli svojčas pred Hitlerjem na špan-

mu v trgovino g. Šefa moramo po nadaljnjih razjasnitvah izpopolniti v toliko, da ima g. Šef 44.691 Din škode. Vlomičci so odpeljali ukradeno blago v tovornem avtomobilu proti Mariboru.

Kurja tatvina. Na sobotni trg v Maribor je pripeljal Mirko Pernat iz Slovenje vasi voz kuretine. Neprodane kokoši je pripeljal na dvorišče krčme v Tattenbachovi ulici, da bi kosil. Med kosilom mu je še neodkrit tat odnesel 20 kokoši.

Radi krave obupal nad življenjem. V Stranah pri Podlehniku v Halozah se je zgodil redek in obenem žalosten slučaj. Tamkaj je živoraril 80 letni kočar Janez Pulko, kojega edino zdatnejše imetje je bila kakih 1000 Din vredna krava. Ko je gnil zadnje dni starček žival na pašo, je padla preko skale in se ubila. Zguba edinega živinčeta je starega moža tako potrla, da se je podal domov in si je prerezal z britvijo vrat. Težko ranjenega so prepeljali v bolnico v Ptuj in je le malc upanja, da bo ostal pri življenju.

Brezsrčen avtomobilist. Na cesti med Bučecovci in Staronovo vasjo na Murškem polju je povozil neznan avtomobilist, ki je pripeljal iz Slatine Radenci, 20 let staro slaboumno beračico in jo je hudo poškodoval. Ljudje, ki so videli nesrečo, so postali nejevoljni na avtomobilista in radi tega je ustavil vozilo, je naložil povoženo revo in jo je odpeljal. Vse je bilo prepričano, da bo zapeljal poškodovano k zdravniku ali pa v bolnišnico. Zunanaj vasi Križevci je neznanec avto zopet ustavil in ker ni bilo ljudi v bližini, je beračico odložil poleg ceste in se odpeljal z največjo brzino. Žensko so našli slučajno orožniki in so poskrbeli, da je bila prepeljana v bolnišnico v Soboto. — Brezsrčnega avtomobilista zasledujejo.

Dva vloma. V Gaberju pri Celju je bilo vlomljeno v trafiko ge. Ane Mak. Vlomičlec je odnesel raznih tobačnih izdelkov za 3050 Din. — V noči 28. avgusta so v Ljubljani na Masarykovi cesti neznanec razbili omaro, v kateri je bil denar mitniškega urada in sicer 4000 Din, ki je zginit z uzmoviči.

Slovenska Krajina.

Bogojina. G. Hanko Jožef, plebanoš, je mnogo trpel radi cerkve, zdaj pa se je ponovno zgodila nesreča, da so se zrušili farni hlevi. Ljudje zelo potrpežljivo in z veseljem pomagajo pri zidavi nove stavbe.

Turnišče. Nemila smrt nam je pobrala staro ženo Žilavec Rožo, ki je bolehalo v hudih bolečinah pet let. Doživela je lepo starost 90 let v svojem siromaštvu. Naj ji bo lahka domača zemlja! Hčerka naša iskreno sožalje!

Dokležovje. Dne 23. avgusta je daroval prvo sv. mašo g. Bakan Ivan, salezijanec, v kapelici sv. Stefana kralja v Dokležovju. Nad vse srečna vas, ki je po dolgem času spet imela novomašnika, posebno iz reda salezijancev! Tudi iz veržjskega salezijanskega zavoda so se potrudili vsi gospodje, da so spremili novomašnika po poti proti rojstnemu kraju. Nove sv. maše so se udeležili: č. g. Vadovič Rudolf, beltinski plebanoš, ki je spremil novomašnika pred oltar, in č. g. Klekl Jožef, plebanoš v pokoju iz Črenovec, ter g. dekan Jerič Ivan, ki je prišel, da je svojemu rojaku povedal s prižnice marsikaj genjivega.

Gornja Lendava. Občinske volitve se bližajo in zato je postalo pri nas zelo živahno. Pristaši našega voditelja g. dr. Korošca so imeli sestanek in na njem sestavili kandidatno listo. Za nosilca liste je bil soglasno izvoljen naš bankski svetnik g. Bačić Franc. V odboru so sami pošteti korenjaki, ki jamčijo za uspeh pri volitvah in pozneje tudi za dobro vodstvo naše velike občine. Vsi komaj čakamo volitev, da se bomo lahko zopet enkrat svobodno odločili in volili naše ljudi. V nedeljo smo imeli zopet sestanek, na katerem so nam govorniki prikazali, kakšna mora biti dobra občinska uprava, kaj vse nas čaka in kako bomo s skupnimi močmi izpeljali občino zopet na trdnjša tla. Resnih nasprotnikov ni veliko, ker so vsi sprevideli, da hočemo samo dobro naši občini in zato so se vsi pošteti krščanski možje in fantje pridružili naši listi. Vse ostale pa, ki hočejo pomagati naši občini, iskreno vabimo v naš krog. — »Prosvetni dom« pri nas postaja resničnost. Mnogo nasprotnikov je imela ta misel, v prvi vrsti pri sedanji občinski upravi, pa nič ne pomaga, ljudje z veseljem žrtvujejo vse, samo da bo čim prej dom dograjen. Ravnokar smo pripravili opeko. Ves mate-

Muholovec

AEROXON
polovi vse muhe!

**Kdo pozna Aeroxon,
ne kupuje drugega muholovca.**

Zahtevajte izrecno

„Aeroxon“

rijal bo letos na mestu in spomladi bomo začeli z zidavo. Najbolj se seveda veseli doma domače »Prosvetno društvo«. — Naši hribi okoli cerkve so dobili prav čudna imena: »Pilatov breg«, »Judežev breg«, »Abrahamov breg« itd. Ljudje se sprašujejo, kdo je bil krstni boter teh hribov, ki nimajo prav nič pilatovskega ali judeževskega na sebi.

Otovec. Iz Otovec nam poročajo o strašni nesreči, ki se je pripetila 27. avgusta. Mlatilnice so imeli pri hiši in ta je užgala streho. Zgorelo je dvoje hiš, pri Jošar Ludviku in Špilak Mihaelu. Kljub temu, da je bilo na lcu mesta precej ljudi, se je zažulil v hiši en otrok, v hlevu pa so zgorele: dve kravi in dve svinji.

Gornji Senik na Vogrskem. Dobri senički duhovnik g. Ros Vince, nekdašnji turniški kaplan, odide na Bakonak v zagorsko župnijo. Na njegovo mesto pride baje g. Kūhar Janoš, veroučitelj iz Sombothela, brat pokojnega beltinskega plebanoša.

Žižki. Žižkovski gasilci si zidajo lep gasilski dom, kakršnega bo malokje najti.

sko. Nasprotni so jim uporniki, ker držijo po večini z rdečo vlado, da si ohranijo življenje. Pregarjajo jih revolucijonarji in vladni levičarji. Največ jih skuša pobegniti kam v inozemstvo, ker v Nemčijo nazaj ne smejo, na Angleškem jim je življenje predrago, saj smejo zapustiti španijo samo s 500 pesetami v žepu.

Najstrašnejši vtis

napravljajo v španski državljanski vojni ženski bataljoni rdeče milice. Miličarke so oblečene v krvavo rdeče jopice in držijo vedno puške v rokah. V San Sebastijanu na severnem španskem, za kojega posest so se bili srditi boji med uporniki in vladnimi če-

povedala. Cenc je postal tih in se zamislil. Šele čez nekoliko časa je rekel:

»Privoščim ji — Pavli, to že. Pavla je pametno in čedno dekle, res... Ampak zatekniti se le še zna kje... Da bi le cigan ne nagajal! Pokazal mu bom! Pavli bom pomagal, naj velja, kar hoče!«

»Kak cigan? Kaj bo nagajal? Ne razumem te, je začudeno spraševala žena.

»Kak cigan?! — Ciganski poglavar seveda, Pavlin oče.«

»Ali ga poznaš? Ali imata kaj skup?«

»Nič, prav nič,« se je lagal Cenc. »Čul sem le to, da je že večkrat skrivaj prišel na Bistrice in spraševal po Pavli.«

»Ti — ti! Gotovo veš še več. Kako bi mu drugače mogel pokazati! Govori po resnici!«

»Zakaj bi ne govoril po resnici? Saj me cigan nič ne briga. To pa rečem: Če se še enkrat prikaže kje okoli Bistrice, ga bom z bičem podil do farne meje.«

Urška je nekaj časa še vrtala in silila v njega, toda Cenc je hrabro branil svojo skrivnost in trdovratno tajil, da pred ženo kaj skriva. Na kraju je presekal vse besedičenje in rekel:

»Urška, pomoliva in zaspiva! Truden sem.«

Drugi dan so ju sosedi seveda na vse kraje spraševali, kako je kaj bilo po svetu. Cenc je vedel toliko pripovedovati, da je v nedeljo do polnoči sedel

pri Blatniku in še ni vsega povedal. Imel ga je že toliko pod klobukom, da je hotel imeti prvo besedo.

Kakih deset moških jih je še sedelo za mizo. Bilo je o pustu in so se pravkar začeli meniti o zadnjih oklicih. Tedaj je eden dejal:

»Pravijo, da je bil Ravnjak tudi že v župnišču in da misli še o pustu napraviti resnico.«

»Čenče! To so same čenče!« je pljunil Cenc zaničljivo. »Po veliki noči se bo naš župan ženil, nič prej.«

»On bi že rad do velike noči odložil ali še na pozneje. Ampak nevesta — Lenčka, ta hoče čimprej pred oltar.«

»Osojnikova rentlja sploh nikoli ne bo županja. Ravnjaku je že davno zoperna,« je zagotovil Cenc.

»Med Lenčko in Ravnjakom pa je vendar vse prav in tako, kakor je za ženina in nevesto,« se je nekdo oglasil.

»Cenc ima pod hrptom kurje oči,« se je norčeval Mlačnik, Osojničin bratranec. »Še vedno ga jezi, ker mu je Osojnikova Franca figo pokazala.«

»Cencu še nobena ni fige pokazala; fige sem kazal jaz!« se je razkuril čevljar.

»Hahahahahahaha!«

»Seveda jih je kazal — pa sebi pod nos. Zda bi rad, da bi si jih še Lenčka,« ga je dražil drugi.

»Ji ni treba. Njej jo je že Ravnjak. To vam rečem — in kar Cenc reče, to drži.«

Združeni socialisti proti krščanskim strokovnim organizacijam.

Lani meseca novembra je bila ustanovljena v Ljubljani krščanska strokovna organizacija Zveza združenih delavcev, ki ima sedaj svoje postojanke v 11 krajih. Takoj naslednji mesec je zaprosila delavsko zbornico za registracijo. Od zbornice ni prejela nikakega odgovora vse do meseca junija, ko ji je bilo sporočeno, da je upravni odbor zbornice meseca maja predpisal pogoje, ki jih mora izpolniti odslej vsaka organizacija za sprejem. Pripomniti je treba, da so se morale doslej organizacije prijaviti. Vpis postane sedaj torej pravica. Končno je javila delavska zbornica Zvezi združenih delavcev, da ne more biti vpisana, ker še ne obstoja eno leto.

Zakaj se je to zgodilo? V upravnem odboru zbornice sedijo sami socialisti in sicer Marksovi, krščanski in narodni. Vsem tem je silno neprijetna Zveza združenih delavcev, ki trdi s papežem Pijem XI.: Kdor socialist, ta ne more biti katoličan! Zato so sklenili združeni socialisti po polletnem premišljevanju, da omenjena organizacija ne sme biti vpisana, ker ne sme po njihovem mnenju dobiti nobenega upliva na delo zbornice. V jeseni bodo volitve v delavsko zbornico. Pri teh volitvah Zveza združenih delavcev ne sme nastopiti in tako bo ostala vlada v delavski zbornici še naprej v rokah združenih socialistov. Enako stališče zbornice velja tudi za Strokovno zvezo poljedelskega delavstva, ki tudi še ne obstoja eno leto. Zanj je sploh vprašanje, kdaj jo bo mogel sprejeti v zbornico upravni odbor po sedanjih pogojih, ker nikjer nimamo obratnih zaupnikov v kmetijski proizvodnji.

Delavstvo bo najdostojneje pokazalo svoje ogorčenje nad nedemokratskim, diktatorskim in protidelavskim postopanjem združenih socialistov, če jim bo pokazalo hrbet in se pridružilo Zvezi združenih delavcev ter Strokovni zvezi polje-

delskega delavstva, ki edini hočeta trezno delati za delavske koristi in uveljaviti delavske pravice na podlagi večnih

krščansko-socialnih načel. Delavci! Pišite na naslov navedenih organizacij: Ljubljana, Tyrševa cesta 29.

TRIJE PROSVETNI JUBILEJI NA GORENJSKEM.

Prosveta na Jesenicah je ob veliki udeležbi delovnega ljudstva slavila zadnjo nedeljo trojni jubilej: 40letnico dr. Krekovega prosvetnega doma na Jesenicah, 30letnico delovanja fantovskega odseka in 25letnico vrle jeseniške godbe. Prosvetni tabor, katerega se je z navdušenjem udeležilo 5000 ljudi, so počastili: sivolasi nadškof dr. Jeglič, ministra dr. Anton Korošec in dr. Krek, predsednik Prosvetne zveze vseučilišni profesor dr. Lukman, ki je imel tudi cerkveni govor, ter razni zastopniki industrije in oblasti. Praznik katoliške prosvete v nedeljo 30. avgusta na Jesenicah je bil tako veličasten, kakor doslej še nobeden in bo ostal delovnemu ljudstvu zvezda vodnica za bodočnost.

Št. Peter pri Mariboru. Gledališka družina prosvetnega društva »Skala« se pripravlja na vpriporitev »Divjega lovca«, narodnega igrokaza s petjem v štirih dejanjih. Igralo se bo na okusno prirejenem odru na prostem pri cerkvi. Prva vpriporitev bo v nedeljo 6. septembra popoldne po večernicah, druga v ponedeljek 7. septembra zvečer po sklepu romarske pobožnosti na Gorji za

romarje, zadnja pa v nedeljo 13. septembra zopet popoldne po večernicah. Ta prireditve bo obenem tudi obletnica zopetne upostave društva. Prijatelji od blizu in daleč so iskreno vabjeni! Vstopnina je nizka, da je tako obisk omogočen vsakemu.

Sv. Anton v Slov. goricah. Tukajšnje Prosv. društvo priredi v nedeljo dne 6. septembra, popoldne po večernicah, v Društvenem domu pretresljivo sodobno štiridejansko igro »Podrti križ«. Odbor Prosvetnega društva se tem potom najiskrenejše zahvaljuje vsem onim, kateri so na katerikoli način kaj pripomogli, da je 40letnica Prosvetnega društva pretelko nedeljo tako dobro izpadla. Hvala vsem dobrotnikom in ljubiteljem naše prosvete! Bog živi!

Nazarje-Dobrovlje. Društveno se gibljemo pri nas še precej. Imamo Katoliško prosvetno društvo, ki nam ga je bilo mogoče nanovo ustanoviti po zaslugi našega voditelja g. dr. Antona Korošca. Naša želja je, da si naše društvo pač kmalu nabavi prepotrebno knjižnico z res dobrimi knjigami in časopisi. Tudi naša dramatika ne počiva. Prirejamo res lepe igre.

Smarje pri Jelšah. Na praznik dne 8. septembra bo naše prosvetno društvo popoldne po večernicah priredilo v društveni dvorani v Katol. domu lepo igro »Luč z gora«, prirejeno po povesti, ki je bila leta 1932 priobčena tudi v »Bogoljubu«. Vabljeni domačini in gostje iz sosednjih far. Na svidenje!

Odprta noč in dan so groba vrata.

Zvab, Sv. Tomaž pri Ormožu. Smrt si je poliskala svojo žrtev iz vrst naših fantov. Umrl je 18. avgusta Alojz Rakuša, star 28 let. Po vsej okolici je bil znan kot izyrtstven kolarski mojster. Kolarstvo je izvrševal na Zvabu, imel pa je podružnice v Savcih, Ormožu in zadnje čase tudi

na Cvenu. — Pokoj njegovi duši in blag spomin! Bobinci. Zalostno in otožno so zapeli zvonovi pri Sv. Miklavžu, ko smo spremljali mladeniča Rudolfa Kuharič iz Brebrovnika na zadnji poti. Tri tedne se je zdravil v bolnišnici v Ormožu, videč pa, da mu ne morejo pomagati, je šel na dom

»Razloži nam, Cenc, in ne govori tako počrez!« ga je izzival tretji.

»Jaz že vem, kar vem; znam pa molčati.«

»Tako pravijo vsi, ki nič ne vejo.«

»Cenc je vedno tak: napihuje se in mogočuje. Iz muhe naredi komarja.«

»Na svojem romanju sem se sešel z bodočo Ravnico in županjo. Da!«

»Kje pa? Kje? Morda na samem Bledu pri kakih ministrih? Ali pa na Pohorju kje pri kakem drvarju? Hahaha!«

»Ni kaka navadna kmečka; je imenitna mestna gospodična.«

»Hoho! Kaj vse ne poveš! Cenc, na, pij! Jaz dam za liter. — Bog te živi, Cenc! Saj pravim: bogve, s kom se ti po svetu vse ne shajaš!«

Cencu je glava že gorela kakor razsvetljena buča, jezik ga je pa le še ubogal.

»No, pripoveduj, Cenc! Katera je namenjena za Ravnico? Kako ji je ime?«

»Ne pelji nas v skušnjavo! ... Cenc je mož, Cenc ni čenča in ne izda skrivnosti.«

»Ker je ne veš! Čenča si!«

»Ne, ne! Za nos ga je katera potegnila. Kaka taka mestna frklja ga je imela za norca, Cenc pa ji je sveto verjel. Cenc ti pobere vsako konjsko figo, če jo kje najde ...«

»Jaz konjskih fig še nikoli nisem pobiral, tebe so pa že s kravjekom pod nosom, ko si na cesti obležal! — Tista pa tudi ni bila nikakršna mestna frklja, ampak poštena ženska, ki vedno resnico govori.«

»Ali je iz Maribora?«

»Ne. Samo zdaj je v Mariboru.«

»Kje pa je ujela Ravnjaka?«

»Ni ga ujela; po volji mu je bila in obljubil ji je, da jo po veliki noči vzame. Tudi prstan ji je kupil, takega, da je najmanj tisoč dinarjev vreden.«

»Hoho, tisoč dinarjev! Hahaha!«

»Ali mislite, da bo Ravnjak svoji nevesti takega za pet dinarjev od kakega dalmatinskega brata kupoval?«

»Ali si ga videl?«

»Videl. Na svoje lastne oči sem ga videl. In Urška, moja žena in gospa, ga je imela v roki in ga je na svojih lastnih prstih poskušala.«

»Haha, jo bomo vprašali, če je res.«

»Kaj bo res! Tista frklja je Cenca za norca imela.«

»Pošteno dekletu ni frklja.«

»Pošteno dekletu? Haha! Saj je še poznaš ne.«

»Tri leta jo že poznam.«

»Kako ji je ime? Pa ime povej, če hočeš, da ti verjamemo!«

tami, je streljal neki fašist ali prijatelj uporne-ga gibanja iz okna vile. To vilo je napadel oddelek milicark. Ženske so strelca med pretepanjem zavlekle na ulico, kjer so liki rešeto preuknjale njegovo truplo s krogami iz pušk in samokresov. Ženski bataljoni rdeče milice so osnovali številna revolucijska sodišča, ki izvajajo pravo strahovlado in se obračajo celo proti lastnim vodjem, ki ne ugajajo več. Neštete ljudi so ta sodišča že spravila na oni svet.

**Kdor oglašuje,
ta naprepuje!**

(Dalje sledi.)